

Crucea – întâlnirea Cerului cu pământul

Crucea este tiparul care ne îngăduie să înțelegem taina lumii și a vieții, este singura „cheie” de care dispunem.

Crucea este esența misiunii lui Hristos, a lui Mesia pe acest pământ.

La Cruce se referă Domnul ori de câte ori face aluzie la menirea Lui, la botezul cu care trebuie să se boteze, la paharul pe care trebuie să-l bea. Totul în cuvintele, tăcerile și vestirile Sale duce spre punctul final al Golgotei.

Crucea pentru creștin (și să nu pierd prilejul de a repeta, orice om e creștin) este simbolul interferenței Cerului cu pământul, al spiritului cu materia.

Crucea este tiparul care ne îngăduie să înțelegem taina lumii și a vieții, este singura „cheie” de care dispunem.

Ferindu-se de semnul crucii, protestanții pierd din vedere că el nu evocă numai un groaznic instrument de tortură (și nu întâmplător chinul constă în ținutarea verticalității făpturii, în pedepsirea Omului prin însăși poziția sa specifică luată-n derâdere – vertical, dar lipsit de libertate, vertical, dar cu mădularele în ptoză, vertical, dar expus spre ocară), ci și repetarea conștientă a integrării noastre în semnificațiile ultime.

Mai mult decât orice alt simbol, Crucea este desăvârșita și completa imago mundi.

O imago mundi simplă, integrală, care spune totul.

(Nicolae Steinhardt, Jurnalul fericirii, Editura Mănăstirii Rohia, Rohia, 2005, p. 348)

<https://doxologia.ro/cuvinte-duhovnicesti/crucea-pentru-crestin-este-simbolul-interferentei-cerului-cu-pamintul>